



ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน Anxiety in The Spread of Coronavirus Disease 2019 Situations of Undergraduate Students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus

พีระภัทร ตามประดิษฐ์ Peerapat Tampradit

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

Kasetsart University, Kampaengsaen Campus

Corresponding author, e-mail: peerapat.ta@ku.th

Received October 13, 2024; Revised December 30, 2024; Accepted: December 31, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเพื่อเปรียบเทียบความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 428 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.947, S.D. = 0.515) โดยพบว่า มีความกังวลมากที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{x}$ = 4.123, S.D. = 0.750) รองลงมาคือ ด้านจิตใจ ($\bar{x}$ = 4.033, S.D. = 0.680) และน้อยที่สุดคือ ด้านพฤติกรรม ($\bar{x}$ = 3.798, S.D. = 0.806) ตามลำดับ สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ชั้นปีที่ศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวม และด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความกังวล; สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019; นิสิตปริญญาตรี

Abstract

The purposes of this research were to study anxiety in the spread of the coronavirus disease 2019 situations and to compare anxiety in the spread of the coronavirus disease 2019 situations classified by personal data factors. The sampling



was 428 students who were undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus. The statistics used for analyse the data were percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA. The statistical level of significance was set at 0.05. The result of the research revealed for overall that the anxiety in the spread of the coronavirus disease 2019 situations of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus were at a high level ($\bar{x}$ = 3.947, S.D. = 0.515) and found that the students had the most anxiety on environmental anxiety ($\bar{x}$ = 4.123, S.D. = 0.750), secondly was mental anxiety ($\bar{x}$ = 4.033, S.D. = 0.680) and the least was behavioral anxiety ($\bar{x}$ = 3.798, S.D. = 0.806). The result of hypothesis testing revealed that the differences of college years affected on anxiety in the spread of the coronavirus disease 2019 for overall and for environmental at the level of 0.05 statistical.

Keywords: Anxiety; The Spread of Coronavirus Disease 2019 Situations; Undergraduate Students

บทนำ

ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ส่งผลให้เกิดความเหนื่อยล้าทั้งด้านร่างกายและจิตใจ อีกทั้งเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด คับข้องใจ หวาดกลัว วิตกังวล เครียด และบางครั้งต้องประสบเหตุการณ์สูญเสียผู้ป่วยที่ดูแลหรือคนใกล้ชิด (พันธุ์ภา กิตติรัตน์ไพบูลย์, 2563) และยังมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาการเงินของครอบครัวซึ่งเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดกังวลมากที่สุด เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติอันเป็นผลมาจากการปิดตัวของธุรกิจต่างๆ ตลอดจนการถูกเลิกจ้าง ซึ่งส่งผลกระทบต่อมากมายหลายด้านทั้งความเครียด ความกลัวและวิตกกังวลไม่ต่างจากผู้ใหญ่เวลานี้ครอบครัวถือเป็นพลังสำคัญที่จะช่วยให้ได้รับความรักความเอาใจใส่ในช่วงเวลานี้มากกว่าที่เคย (โรมัส ดาวัน, 2563)

ทั้งนี้ จากผลการสำรวจผลกระทบและความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างวันที่ 28 มีนาคม ถึงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563 พบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อความกังวลใจในสองระดับคือ ระดับแรกเป็นผลกระทบและความกังวลใจต่อตัวเอง และระดับที่สองเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในวงกว้าง โดยผลกระทบและความกังวลใจต่อตัวเองพบว่า มีความกังวลในเรื่องปัญหาการเงินของครอบครัว (80.74%) กังวลเรื่องการเรียนการสอน (53.98%) กังวลว่าคนใกล้ชิดตัวเองจะติดไวรัส (52.55%) กังวลเรื่องโอกาสในการศึกษาต่อ (47.82%) และมีความเครียดจากการต้องอยู่แต่ในบ้าน (46.27%) ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในวงกว้างพบว่า มีความกังวลในเรื่องสถานะการเงินของครอบครัว เนื่องจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง อาจไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ (84.66%) มีความกังวลเรื่องสภาพจิตใจ เช่น ความเครียด ความเบื่อ การขาดแรงจูงใจ และความอึดอัดจากการถูกจำกัดพื้นที่ที่ไม่สามารถออกจากบ้านได้ (74.58%) มี

ความกังวลที่ไม่ได้เรียนหนังสือตามปกติ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน (65.77%) มีความกังวลในเรื่องโอกาสในการทำงานและการวางแผนอนาคต (51.91%) และทำให้เล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปจนมีเวลาไปลองใช้เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม (35.73%) (องค์การยูนิเซฟ, 2563) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจเป็นความกังวลใจหลักทั้งต่อครอบครัวของตนเองและในระดับสังคม

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้รับผลกระทบจากการให้บริการการศึกษาทั้งในเรื่องการสอน การสอบ และการให้บริการอื่นๆ ที่นิสิตพึงได้รับ หากแต่เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้นิสิตทุกสาขาวิชาและทุกชั้นปีได้รับการให้บริการ ทางการศึกษาแบบจำกัด ซึ่งเหตุการณ์ภาวะวิกฤตดังกล่าวมีความสำคัญในเชิงจิตวิทยาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกของนิสิต และยังต้องเผชิญกับความกดดันมากมายทั้งด้านการเรียน การเงิน และสังคมที่จะต้องมีการปรับตัว ในหลายด้าน หากนิสิตคนใดมีการปรับตัวและจัดการปัญหาที่ดี นิสิตคนนั้นก็สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้ามนิสิตก็อาจเกิดความเครียดและความกังวลที่จะมีผลเสียต่อสภาพร่างกายและจิตใจที่รบกวนการดำเนินชีวิตหรือประสิทธิภาพในการเรียน (พลพล หรินทรานนท์, 2564) นอกจากนั้นแล้วนักวิชาการหลายคน ที่ศึกษาถึงผลที่เกิดจากความกังวลไว้ว่า ความกังวลเป็นปัจจัยที่มีบทบาทเชิงลบต่อการเรียนรู้และผลการเรียน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง (Vitasari et al., 2010) และความกังวลเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงลบต่อความจำและการมีสมาธิในการเรียน รวมถึงการใช้เหตุผลในการเรียน (Aronen et al., 2005) และพบว่า ความกังวลส่งผลเชิงลบต่อแรงจูงใจในการเรียนและความภาคภูมิใจในตนเองของนิสิต (Basco and Han, 2016) ดังนั้น การศึกษาถึงความกังวลของนิสิตเพื่อหาแนวทางการป้องกัน การสร้างเสริมสุขภาวะและความเข้มแข็งทางจิตใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญใน การรับมือสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยจะต้องมีแนวทางการดูแลช่วยเหลือ การเฝ้าระวังติดตาม การประเมินสภาวะสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันของนิสิต

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เนื่องจากความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสามารถของนิสิตในการที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาได้ โดยผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะมีความสำคัญต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในการนำมาใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางการช่วยเหลือบรรเทาความกังวลของนิสิตได้ถูกต้องเพื่อลดผลกระทบเชิงลบต่อการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. เพื่อเปรียบเทียบความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน



ระเบียบวิธีวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายหรือวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลข้อมูลและใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดของวิธีการวิจัยที่สำคัญดังประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงบรรยายหรือวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ได้ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสรุปเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิธีการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความกังวล รวมถึงแนวคิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเอกสารอื่นๆ จากตำรา และผลงานวิจัยต่างๆ

2. วิธีแบบสำรวจ (Survey Research) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อตอบคำถามของสมมติฐาน การศึกษา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยโดยการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาคณะที่ศึกษา และแหล่งทุนการศึกษา โดยใช้คำถามแบบกำหนดคำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านสภาพแวดล้อม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยแต่ละหัวข้อ จะแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือคลี่คลายความกังวลให้กับนิสิต เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคกีดขวางการเรียนรู้และการพัฒนาชีวิตของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ให้ดีขึ้น ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นได้อิสระ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อความว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และพิจารณาความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของข้อคำถาม

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตปริญญาตรีที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจริง แต่ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) ซึ่งการ

ประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cochran, W. G., 1977) โดยเกณฑ์ยอมรับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์สำหรับเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 13,357 คน ประกอบด้วย นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 3,228 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 3,275 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 3,530 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 3,324 คน (อ้างอิงข้อมูลกองบริหารการศึกษ สำนักงานวิทยาเขตกำแพงแสน ณ กรกฎาคม 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาในครั้งนี้จำนวน 428 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการทำวิจัย โดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติไว้ดังต่อไปนี้

1. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาคณะที่ศึกษา และแหล่งทุนการศึกษา

2. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรม

3. สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t-test) ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 ตัวแปร ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ

4. ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปร เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชา คณะที่ศึกษา แหล่งทุนการศึกษา และยานพาหนะที่นิสิตใช้เดินทางในมหาวิทยาลัย โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ Fisher's Least – Significant Difference (LSD)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พร้อมบอกวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างได้รับทราบเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการกรอกแบบสอบถาม



2. เลือกแจกแบบสอบถามด้วยการใช้บริการออนไลน์ผ่าน Google Form แก่กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างช่วยตอบแบบสอบถามดังกล่าว

3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้คำตอบแล้วทั้งหมดแล้วตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนออก

4. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาไปลงคะแนนเพื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติสำเร็จรูป และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์แสดงผลข้อมูลต่อไป

ผลการศึกษา

1. จากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.947, S.D. = 0.515) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.123, S.D. = 0.750) ด้านร่างกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.834, S.D. = 0.653) ด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.033, S.D. = 0.680) ด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.798, S.D. = 0.806)

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวม

ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านสภาพแวดล้อม	4.123	0.750	มาก
ด้านร่างกาย	3.834	0.653	มาก
ด้านจิตใจ	4.033	0.680	มาก
ด้านพฤติกรรม	3.798	0.806	มาก
โดยภาพรวม	3.947	0.515	มาก

2. จากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา แหล่งทุนการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน มีส่งผลกระทบต่อความกังวลในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ชั้นปีที่ศึกษา มีส่งผลกระทบต่อความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวม และด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวม มากกว่านิสิตชั้น



ปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านสภาพแวดล้อม มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านสภาพแวดล้อม มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านสภาพแวดล้อม มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	SD	F-test	Sig.
ด้านสภาพแวดล้อม	ชั้นปีที่ 1	4.504	0.639	19.723	0.000*
	ชั้นปีที่ 2	4.265	0.667		
	ชั้นปีที่ 3	3.885	0.708		
	ชั้นปีที่ 4	3.807	0.820		
ด้านร่างกาย	ชั้นปีที่ 1	3.830	0.707	1.836	0.140
	ชั้นปีที่ 2	3.922	0.669		
	ชั้นปีที่ 3	3.735	0.610		
	ชั้นปีที่ 4	3.802	0.613		
ด้านจิตใจ	ชั้นปีที่ 1	4.037	0.754	1.365	0.253
	ชั้นปีที่ 2	4.068	0.664		
	ชั้นปีที่ 3	3.924	0.667		
	ชั้นปีที่ 4	4.104	0.646		
ด้านพฤติกรรม	ชั้นปีที่ 1	3.733	0.807	1.045	0.372
	ชั้นปีที่ 2	3.801	0.844		
	ชั้นปีที่ 3	3.743	0.786		
	ชั้นปีที่ 4	3.925	0.758		
โดยภาพรวม	ชั้นปีที่ 1	4.026	0.561	3.851	0.010*
	ชั้นปีที่ 2	4.014	0.542		
	ชั้นปีที่ 3	3.822	0.463		
	ชั้นปีที่ 4	3.909	0.456		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD



ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		4.026	4.014	3.822	3.909
ชั้นปีที่ 1	4.026	-	0.012 (0.864)	0.204 (0.007)*	0.117 (0.142)
ชั้นปีที่ 2	4.014		-	0.192 (0.003)*	0.105 (0.130)
ชั้นปีที่ 3	3.822			-	-0.088 (0.237)
ชั้นปีที่ 4	3.909				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		4.504	4.265	3.885	3.807
ชั้นปีที่ 1	4.504	-	0.239 (0.014)*	0.619 (0.000)*	0.697 (0.000)*
ชั้นปีที่ 2	4.265		-	0.380 (0.000)*	0.458 (0.000)*
ชั้นปีที่ 3	3.885			-	0.078 (0.445)
ชั้นปีที่ 4	3.807				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

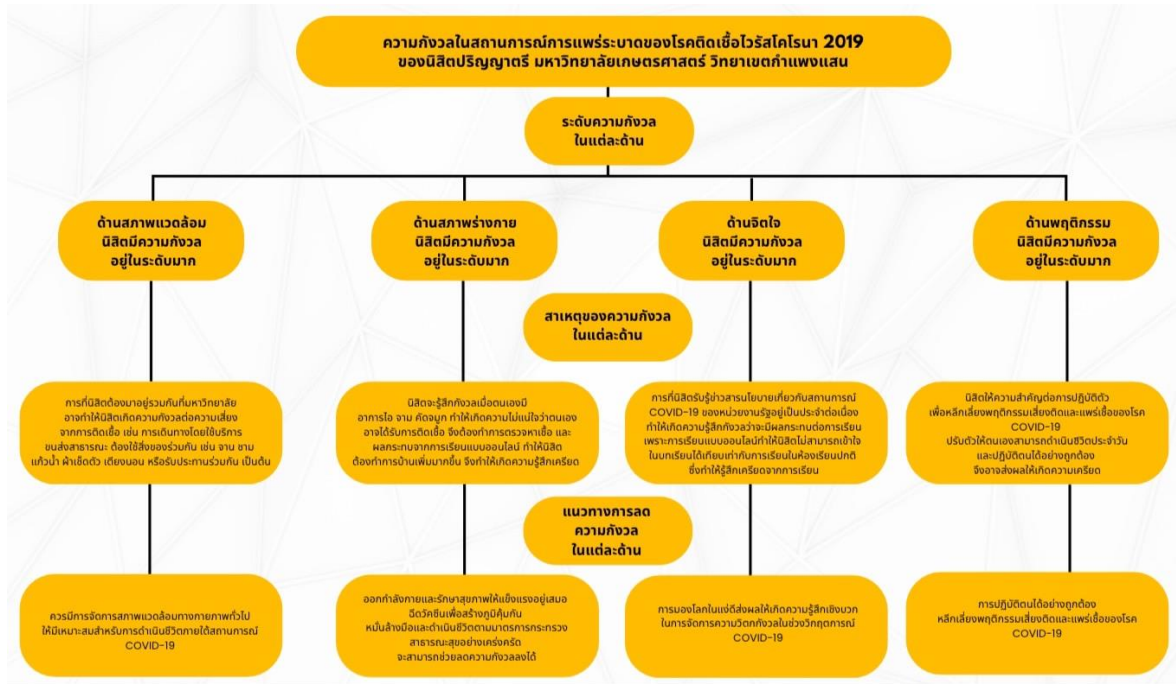
1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า โดยภาพรวม นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับมาก($\bar{x}$ = 3.947, S.D. = 0.515) ซึ่งอธิบายได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีผลกระทบต่อ ความกังวลของนิสิตอย่างมาก โดยเฉพาะในเรื่องสภาพแวดล้อม เพราะเมื่อนิสิตมาอยู่รวมกันก็อาจจะเป็นแหล่งระบาดของไวรัสได้เป็นอย่างดี เพราะนิสิตบางคนอาจมีอาการน้อย หรือบางคนไม่มีอาการ แต่ก็สามารถนำเชื้อกระจายมาที่บ้านให้บุคคลในบ้าน คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุ จึงมีความเสี่ยงสูง รวมถึงผลกระทบ

ทางด้านจิตใจ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นการสอนทางไกล เรียนที่บ้านใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย ทำให้นิสิตหลายคนจะต้องปรับตัว กับระบบการเรียนการสอน ซึ่งอาจมีผลให้นิสิตไม่สามารถเข้าใจบทเรียนได้เทียบเท่ากับการเรียนในห้องเรียนปกติ และมีผลกระทบต่อผลการเรียนตามมา จากผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอภิญา อิงอาจ ที่ได้ศึกษาเรื่องความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พบว่า นักศึกษามีความกังวลในระดับมากทุกๆ มิติ โดยมีความกังวลสูงเป็นอันดับหนึ่งในมิติเกี่ยวกับตนเองหรือครอบครัว รองลงมา คือ เรื่องการเรียน (อภิญา อิงอาจ, 2563)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า เพศ คณะที่ศึกษา แหล่งทุนการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) และพาหนะที่นิสิตใช้เดินทางในมหาวิทยาลัย ต่างกัน มีผลต่อความกังวลในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีความแตกต่างทางเพศ คณะที่ศึกษา แหล่งทุนการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) และพาหนะที่นิสิตใช้เดินทางในมหาวิทยาลัย ต่างก็มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กล่าวคือ นิสิตมีความเข้าใจดีถึงผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีต่อการศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยต้องนำระบบการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาปรับใช้ เพื่อลดความเสี่ยงในการชุมนุมกันของนักศึกษา ส่วนปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่งผลต่อความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวม และด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะ นิสิตที่มีความแตกต่างด้านชั้นปีที่ศึกษา ต่างก็มีการรับมือกับความกังวลแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนอาจยังไม่รับรู้ บางคนก็วิตกกังวลอยู่กับข่าวสารที่มีอยู่มากเกินไป บางคนรู้สึกซึมเศร้าหดหู่จนทำให้ไม่อยากทำอะไร ในขณะที่นิสิตบางคนก็สามารถรับมือกับความกังวลได้อย่างเหมาะสม แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่ทำให้นิสิตมีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าในบางครั้งการเข้าใจผิดพลาดก็อาจเกิดจากการรับรู้ข่าวสารผ่านทางโซเชียลมีเดีย จนเกิดเป็นปรากฏการณ์เสมือนความกังวลแพร่ระบาดให้กลุ่มนิสิตที่กำลังสนใจการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในวงกว้างไป จนอาจกลายเป็นความกังวลเกินเหตุได้ ซึ่งผลการวิจัยที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอภิญา อิงอาจ ที่พบว่า ชั้นปีที่ศึกษา มีอิทธิพลทางบวกต่อความกังวลเกี่ยวกับการเรียนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (อภิญา อิงอาจ, 2563)



องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย



ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

สรุป

นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 90 คน (ร้อยละ 21.03) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 154 คน (ร้อยละ 35.98) ศึกษาอยู่คณะ ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 289 คน (ร้อยละ 67.52) มีแหล่งทุนการศึกษาจากผู้ปกครอง จำนวน 282 คน (ร้อยละ 65.89) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) 3.01 - 3.50 จำนวน 183 คน (ร้อยละ 42.76) และพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เดินทางภายในมหาวิทยาลัยโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 258 คน (ร้อยละ 60.28) และนิสิตส่วนใหญ่มีความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.947$, S.D. = 0.515)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือให้นิสิตทุกคนปฏิบัติเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ควบคู่กับ แนวทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและรูปแบบการใช้ชีวิตใหม่ (New Normal) เพื่อลดความเสี่ยงในการ สัมผัสเชื้อและการแพร่กระจายเชื้อ

1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรให้แนวทางในการพัฒนาจิตใจให้สามารถปรับตัวในสถานการณ์โรคโควิด-19 ให้เกิดผลดีต่อสุขภาพกาย และจิตใจทั้งต่อนิสิตและครอบครัว และสามารถปฏิบัติตามมาตรการควบคุมป้องกันโรคได้อย่างถูกต้อง

1.3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรจัดสภาพแวดล้อมและการระบายอากาศให้ถ่ายเทได้ดี เพื่อลดการสะสมของเชื้อโรคในอากาศ รวมถึงการปรับปรุงพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะบริเวณที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เป็นต้น

1.4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรให้ความสำคัญกับโรงอาหาร หอพัก ห้างสรรพสินค้า โดยจัดพื้นที่ให้เป็นจุดคัดกรอง จุด รับ-ส่ง สิ่งของ จุดรับส่งอาหาร หรือจุดเสี่ยงอื่น และทำความสะอาด พื้นผิวสัมผัสด้วยน้ำสะอาดผสมน้ำยาทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

1.5 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมการรับรู้และสร้างความตระหนักในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แก่นิสิต

1.6 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรจัดให้มีการบริการปรึกษาทาง การแพทย์แก่นิสิต

1.7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการในด้านต่างๆ และควรเพิ่มงบประมาณด้านสุขอนามัยในมหาวิทยาลัยเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเฉพาะนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุม มากยิ่งขึ้น หรือศึกษานิสิตมหาวิทยาลัยอื่น เนื่องจากมีความแตกต่างด้านสภาพแวดล้อม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรม เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่แตกต่างและหลากหลายเพิ่มมากขึ้น อันจะทำให้ได้แนวทาง การช่วยเหลือคลี่คลายความกังวลให้กับนิสิตเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคกีดขวางการเรียนรู้ และการพัฒนาชีวิตของนิสิตให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- โรมัส ดาวัน. (2563). ผลกระทบโควิด-19 ต่อเด็กและเยาวชนในประเทศไทย. องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://www.unicef.org/thailand/th/press-releases/ยูนิเซฟเผยผลกระทบโควิด-19-ต่อเด็กและเยาวชนในประเทศไทย-พบเยาวชน-8-ใน-10>.
- พลพล หรินทรานนท์. (2564). สำนวนชีวิต นิสิต นักศึกษา ยุคโควิด-19 ประสบการณ์ในรั้วมหาวิทยาลัยที่หายไป. นายกองค์การนักศึกษา: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พันธุ์ภา กิตติรัตน์ไพบูลย์. (2563). คู่มือการดูแลสุขภาพจิตใจบุคลากรสุขภาพในภาวะวิกฤตโควิด-19. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2544). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: บุญศิริการพิมพ์.



- องค์การยูนิเซฟ. (2563). *การสำรวจผลกระทบและความต้องการของเด็กและเยาวชนในสถานการณ์โควิด-19 ผลสำรวจออนไลน์ ระหว่างวันที่ 28 มีนาคม ถึง 10 เมษายน พ.ศ. 2563*. กรุงเทพมหานคร: องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย.
- อภิญา อิงอาจ. (2563). ความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*, ปีที่ 17(2): 94-113.
- Aronen, E. T. et al. (2005). Working memory, psychiatric symptoms, and academic performance at school. *Neurobiology of Learning and Memory*, 83(1): 33-42.
- Basco, L. and Han, S. (2016). Self-esteem, Motivation, and Anxiety of Korean University Students. *Journal of Language Teaching and Research*, (7)(6): 1069.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques*. 3rd Edition, John Wiley & Sons, New York.
- Vitasari, P. et al. (2010). The relationship between study anxiety and academic performance among engineering students. *Procedia Social and Behavioral Science*, 8(1): 490-497.